

— E destul de greu să montezi o piesă care nu a fost pusă în scenă la teatrul ce te patronază, deoarece spectacolul prinde un regizor, decoruri, costume. Cum toate acestea există deja la teatrul-tutore, cel tutelat este nevoit să importe un spectacol gata regizat, gata rumegat.

— Atunci, de ce nu propuneți dumneavoastră titlurile care vă interesează, și de ce nu solicitați ajutorul sindicatului pentru asigurarea materială a spectacolului ?

— Nu există forme administrative, pentru acordarea unui asemenea sprijin. Totuși, cu deplasările, cel puțin cu cele în raza Capitalei, stăm, probabil, mai bine decît alte teatre muncitorești, deoarece putem profita de autobuzele noastre, atunci cînd transportăm salarii la întoarcerea de la serviciu. Putem da, astfel, mai multe spectacole în diferite părți ale orașului. Repertoriul nostru cuprinde, la ora actuală, trei titluri : Simbătă la

„Veritas“ de M. R. Iacoban, Cadoul și Dulapul de P. Everae. Au loc cîte trei repetiții pe săptămînă și cîte două spectacole pe lună, iar interpreții noștri sînt oameni cu foarte bune rezultate în profesiunile lor de bază. Vrem să devenim un teatru propriu-zis al orașului științei, Măgurcle, care este departe de a fi un simplu „dormitor comun“, ca atîtea dintre noile cartiere bucureștene, slab dotate din punctul de vedere al culturii și al petrecerii timpului liber.

Activitatea noilor teatre nu se lasă reflectată în spațiul unui articol, cu atît mai mult cu cît este schimbătoare ; uneori în bine, alteori... Ne propunem să aducem în discuție, pe rînd, toate noile lăcășuri de cultură — reușitele, avaturile, entuziasmul celor care le insuflă viață.

Dan WEIL

Constanța :

Primul teatru muncitoresc

După actul de constituire, Teatrul muncitoresc al Șantierului naval Constanța ființează de la 20 octombrie 1980. Înființarea teatrului și spectacolul inaugural cu piesa **Tache, Ianke și Cadir** de Victor Ion Popa, în regia actorului constănțean Emil Sassu și în scenografia Eugeniei Tărășescu-Jianu, a fost unul dintre momentele importante ale tradiționalei manifestări cultural-artistice „Pontica '80“ desfășurate în cadrul Festivalului național „Cîntarea României“.

Actul consfințește o realitate de mult știută : cei peste cinci mii de constructori de nave își cunosc echipa de teatru încă din 1950, cînd a început să prezinte primele scenele chiar în uriașele hale de pe malul mării. Datorită inițiativelor muncitorești, extinderii activităților culturale de masă, în 1952 s-a înființat „Clubul S.N.C.“, într-o clădire din centrul orașului, dotată, printre altele, și cu o frumoasă sală de spectacole, cu aproape patru sute de locuri. Astăzi, clubul desfășoară o activitate multilaterală.

— **Avem acum teatrul pe care-l dorim de mult** — ne spune electricianul ION DOBRE, direc-

torul clubului. **Clubul dispune de bibliotecă și de cabinete tehnice ; aici desfășoară o rodnică activitate cercuri de creație literară, plastică, muzică, balet, dansuri populare, foto, precum și un cineclub și un miniclub „Femina“.**

Am reținut, din datele prezentate de tînărul director al Clubului S.N.C., că acesta se autofinanțează, avînd un plan propriu de venituri și cheltuieli, care se îndeplinește cu succes an de an și, în plus, creează condiții practice pentru extinderea activităților cultural-artistice.

În aceste condiții, și Teatrul muncitoresc al S.N.C. a pornit la drum ca o unitate de sine stătătoare, cu repertoriu bine stabilit și cu program permanent de spectacole. Se cuvine să precizăm că noua instituție este patronată de Teatrul Dramatic din Constanța. Pe baza experienței acumulate, Teatrul muncitoresc, de a căruia activitate răspunde actorul profesionist Emil Sassu, și-a constituit un colectiv de conducere, din care fac parte și cîțiva profesioniști, printre care și regizorul Ion Maximilian. Teatrul Dramatic asigură regia, scenografia, decorurile, costumele,

precum și personalul tehnic de scenă, și, desigur, ajută Teatrul muncitoresc în ce privește fixarea repertoriului și selecționarea actorilor amatori. Calitatea repertoriului și a spectacolelor are, oriunde, o însemnătate primordială, dar cu atât mai mult la Constanța — oraș în care funcționează nu mai puțin de trei teatre profesionale: dramatic, liric și de revistă.

— De fapt, mă ocup de trei ani de această echipă de actori amatori — spune actorul EMIL SASSU. Muncitorii de la Șantierul naval iubesc teatrul. Toate spectacolele prezentate de Teatrul Dramatic în și pentru șantier s-au bucurat de succes. Apoi, în ce privește selecționarea celor ce vor să devină actori amatori, nu am dificultăți: mereu vin la club tineri și tinere care-și exprimă dorința de a juca teatru; organizăm periodic concursuri. De mulți ani, există un nucleu stabil, format din oameni dăruți cu talent pentru scenă.

Unul dintre cei mai cunoscuți este tehnologul Nicolae Chirilov, de peste un deceniu animatorul activității teatrale de amatori de pe șantier.

— Iubesc mult teatrul — mărturisește NICOLAE CHIRILOV — și orice clipă de răgaz o folosesc citind dramaturgie, văzând spectacole și, desigur, jucând cu insumi pe scenă. În actorii profesioniști constănțeni am avut întotdeauna îndrumători și prieteni de nădejde. Cind echipa noastră a devenit Teatrul muncitoresc, am socotit aceasta și ca un puternic stimulent. Am ju-

cat în spectacolul inaugural cu emoția unei noi și mari răspunderi pentru ridicarea pe o treaptă superioară a tot ceea ce făcusem până atunci. Sintem un colectiv tânăr, dar entuziasmat, avem dorința de a ne perfecționa și avem de a cine învăța. Sintem convins că de teatrul nostru se va vorbi deseori, că va deveni cunoscut și apreciat.

Din colectiv mai fac parte: tehnicianul Gelu Ciobanu, tehnologul Paul Burtea, electricianul Vasile Luca, sudorul Marin Tudor, sudorița Elena Semenicu, merceologul Albert Ioan, operatorul Constantin Cumpănă, funcționara Emilia Georgescu, Dumitru Trandafir și mulți alții. Vasile Luca semnează și ca asistent de regie la spectacolul Tache, Ianke și Cadir, fiind un real ajutor pentru regizor.

La întrebarea: „Ce preocupări are în prezent Teatrul muncitoresc?”, EMIL SASSU răspunde:

— Ne propunem să prezentăm patru spectacole pe lună la sediu și alte câteva în deplasare, în unități și comune din municipiu și județ. Am și dat spectacole în comuna Băneasa, la Sanatoriul de la Agigea, la Medgidia — în schimb cu teatrul de amatori de acolo. Avem în pregătire două noi premiere: 4—0 pentru noi de H. Nicolaide și Un băiat de nădejde de Nicuță Tănase și Virgil Stoenescu. În dorința de a avea piese de teatru inspirate din realitățile șantierului, ne-am propus să antrenăm în activitatea noastră dramaturgi constănțeni, printre care Ion Coja, Sebastian Popescu, Ion Maximilian, Hristu Limona.

Stan VLAD

FOTOCRONICA

TEATRUL POPULAR DIN BUZĂU

Scenă din spectacolul
„Snoave cu măști”
de Virgil Puicca
și Ion Lucian

